

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Elisabeth Arnold en stor og uforbeholden undskyldning.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg synes ikke, der er noget behov for, at asylansøgere skal have en advokat med det samme, de kommer til Danmark. Det eneste, der er nødvendigt for en asylansøger, når han eller hun søger asyl i Danmark, er, at han eller hun fortæller den hele og fulde sandhed; fortæller, hvad der er begrundelsen, fortæller om rejseruten og foreviser alle dokumenter osv. Man skal såmænd ikke have en advokat til at finde ud af, hvor der er smutmuligheder eller ikke er smutmuligheder; man skal bare fortælle sandheden, så får man den behandling, man har krav på. Asylansøgere er jo ikke anklaget for et eller andet, og derfor behøver de efter min mening ingen advokat fra starten. Som jeg sagde før, mener jeg ikke, der er noget som helst retssikkerhedsbetænkeligt i, at man ikke udstyrer samtlige asylansøgere med en advokat fra det øjeblik, de betræder dansk jord.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Efter de bemærkninger, der faldt fra fru Elisabeth Arnold, vil jeg godt spørge fru Elisabeth Arnold direkte: Hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og give enhver asylansøger, der får asyl, midlertidig og tidsbegrænset opholdstilladelse?

Fjerde næstformand (Kirsten Jacobsen):

Hr. Søren Søndergaard for en kort bemærkning, og så må vi se at komme tilbage til ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det lyder selvfølgelig godt, når hr. Helge Adam Møller siger, at en asylansøger bare skal fortælle den fulde sandhed; men den fulde sandhed er jo ret omfangsrig, og det drejer sig jo ikke bare om at sige den fulde sandhed. Det gælder især om at fremskaffe dokumenter, der kan bekræfte den, og der er jo massevis af situationer, hvor en asylansøger ikke på forhånd ved, at et givet dokument rent faktisk kan være afgørende for sagen og vigtigt for dens udvikling. Var det ikke rimeligt, at vi gav mulighed for, at der kom en vejledning i den sammenhæng? Det synes jeg i hvert fald. Så kan man nemlig sige, at der gives en reel hjælp til de folk, som søger asyl, i mod-

sætning til det, der er tilfældet, hvis vi ikke gør det.

Anne Baastrup (SF):

Der er problemer med administrationen af udlændingelovgivningen; det er vi vist alle sammen enige om. Spørgsmålet er blot, hvad der skal til for at rette op på de lange sagsbehandlingstider.

Hjppige ændringer i myndighedernes lovgrundlag er næppe altid den rigtige vej at gå, og udlændingeloven er blevet ændret mange gange i de sidste år. Det giver indkøringsvanskeligheder og medfører i sig selv længere sagsbehandlingstider.

Når man overvejer nye ændringer, vil det måske være en god idé at kontrollere, om de set i lyset af de seneste ændringer nu også er nødvendige. Det er nu engang ikke så ringe at have tilstrækkelig tid til at rette administrationen ind, og det er ikke mere end præcis 3 måneder siden, der skete en voldsom opstramning af bl.a. sagerne vedrørende åbenlyst ubegrundede asylansøgninger.

Jeg vil i min korte taletid koncentrere mig om tre kritikpunkter i lovforslaget.

Det særlig stødende for SF er den administrative frihedsberøvelse, som § 36, stk. 1, nu giver hjemmel til. Jeg skal blot henvise til Centret for Menneskerettigheders og Dansk Flygtningesnævns gennemgang, idet jeg dog særlig vil anfægte ministeriets egen fortolkning af artikel 15 sammenholdt med ordlyden af § 36, hvor der henvises til åbenbart grundløs-proceduren. Det er helt oplagt for mig, at en forventning om, at en sag tages ud, ikke kan være det samme som at tage skridt til en udvisning.

Også den regel, som hr. Søren Søndergaard og hr. Helge Adam Møller har diskuteret, synes jeg er problematisk. For det første er den uomtvisteligt i strid med de regler, vi i øvrigt har i f.eks. dansk strafferetspleje. Jeg ved godt, at det er anført, at retsplejelovens regler vedrørende civile sager er gældende, men her er der jo også tale om en helt anden ligeværdighed mellem parterne. Vi skal jo være opmærksomme på, som hr. Søren Søndergaard understregede, at ansøgerne ikke får nogen advokat, før sagen lander i Flygtningesnævnet.

Et helt selvstændigt problem er spørgsmålet om fingeraftryk af alle, selv om der ikke er problemer med identifikationen. På mig virker det, som om det forhold, at man ønsker at søge asyl, er en kriminel handling, og min opfattelse